

לכיתות הנמוכות

הספרון כתוב בצורת מכתב אל סטיבי מנונו ומספר אגדה על החתול מבוז'ינסי. כיצד בנה השטן גשר על הנהר שליד העיירה ומה קיבל בתמורה. כנראה שהסיפור מעוגן במעשייה פולקלוריסטית לוקאלית על הגשר שנבנה על-ידי השטן על הנהר לואר. הסיפור והציורים עשירי דמיון וראוי הספר להיות מומלץ לילדים צעירים.

גרוטאות אסופות בחצר מספרות כל אחת את סיפורה האישי, כיצד הפכה לגרוטאה, כיצד השליכוה בערוב ימיה והיו אדישים לכאבה האישי. הסיפור מטאפורי לזיקנה. לקראת סוף הסיפור חוזרים אנשים לחצר ומוצאים בה הנאה וסיפוק.

נתקבלו במערכת ארבעה ספרים מסדרה זו: **הדואר, הליון והחללית, העתון והאניה**. כל אחד מהספרים מסביר את התפתחות התחום בו הוא עוסק, בלוויית ציורים חינוניים. הספר על האניה מסביר את התפתחות כלי השיט מהשטת בולי עץ ובניית דוברות ועד סוגי האניות המשוכללות. בספר על הדואר מתוארים סוגי התקשורת השונים ושרותי הדואר.

עבודת העיתונאי ומערכת העתון מוסברת במלים פשוטות ומובנות ובספר על הליון והחללית ניתן הסבר מפורט של לוינים לסוגיהם השונים, אימוני האסטרונאוט ותפקידיו והכל בשפה ברורה.

החתול והשטן, כתב: ג'יימס ג'וזיס, תרגם: אבי-רהם יבין, איורים: רוג'ר בלאשון, הוצאת עם-עור, בד, 1981, 28 עמ', מנוקד. קד.

הצר הגרוטאות, כתבה: שרה לבני, איורים: מעין שריג, הוצאת אלישר, 1981, 22 עמ', מנוקד.

מה אני רואה, סדרה להכרת יסודות המדע והסביבה, כתב: אור אבי-עם, עורך הסידרה: יאיר ברק, ציירו: קישקה קולי, טון ונאמן. מסדה, 1981, 30—20 עמ'. מנוקד.

סדרה של ארבעה ספרים : **כשאני קם בבוקר, שעות הבוקר, שעות אחרי הצהרים, כשאני שוכב לישון.** הספרים מתארים את פעולותיהם וסדר יומם של אורי ורמי. הספרים תורגמו ויש נסיון להתאים את פעילויותיהם היום יומיות של הילדים לפעילויותיו של הילד הישראלי. הדמויות, המנהגים הציוריים וחלק מהאביזרים "זרים" לילד הישראלי.

שני הכרכים מכילים מושגי יסוד בחשבון לגילאי שלוש ומעלה, הציורים המלווים את המספרים הם אסטטיים, מושכים את העין ומסייעים להקנות מושגי חשבון בדרך המשחק והפעילות.

זהו סיפור מלא חן ודמיון על סבתא מקסימה וקוסמת שאין לה כל זולת שתי מסרגות ובהן היא סורגת ומספקת את כל מחסורה : נעלי בית, בית, מיטה, כלים ורהיטים. היא יצירתה הם נכד ונכדה. משאין העולם חסר הדמיון מוכן להבין את יצירתה היא פורמת הכל וממשיכה בנדודיה למקום אחר. הספר שכלתני מאד והקטנים ייהנו מהעלילה הדמיונית, בעיקר יהנו ממנו המבוגרים שיקראו אותו באזני הילדים. הציורים יפים ביותר.

אמא קרנפה ובנה הקרנפון יוצאים לטיול בספארי ברמת-גן, בדרכם הם פוגשים בעלי חיים שונים. הטיול מסתיים כאשר האם מודיעה לבנה כי הוא היפה מכל החיות בשמורה. את המקום העיקרי בספר תופסים הצילומים הנפלאים.

נועה הקטנה יושבת בכורסה המתנדנדת ומפליגה בחלומה בעזרת המטריה שלה אל העולם הרחב. היא מטיילת בים ובאוויר ולבסוף מתעוררת ומוצאת עצמה שוב בכורסה המתנדנדת. הסיפור חביב והאיורים נעימים לעין. הקטנים יאהבו לשמוע אותו שוב ושוב, שהרי זה נפלא בעזרת מטריה ו"טיפ טיפה" דמיון לטייל ברחבי העולם.

היום של רמי, כתבה : אליזבט קופר, ציירה : ונדי לואיס, תרגמה : יעל הפנר, הוצאת עם עובד, 1981, עמ' מנוקד.

הופ השבתי, מושגי יסוד בחשבון א' / ב' / כתבו : אורה דביר, נאוה פוקס. צייר : דוד גרשטיין, הוצאת מסדה, 1981, 70 עמ' מנוקד.

סבתא סורגת, כתב : אורי אורלב, ציירה : אורה אי-תן, הוצאת מסדה, 1981, 38 עמ' מנוקד.

טיול בספארי, כתבה : חיה שנהב, צילם : בוריס כרמי, הוצאת עם עובד, 1981, 23 עמ' מנוקד.

עפה צפה מטריה, כתבה וציירה : אורה איתן, הוצאת עם עובד, 1981, 17 עמ' מנוקד.

סיפור בעל מוסר השכל פוליטי, ביחוד לשנת בחירות. סיפור בחרוזים על ילדים שבקשו להשאיר להם מגרש בו רגילים היו לשחק, ועמדו לבנות עליו. כיצד ניהלו מאבק על-ידי כרזות והפגנות ונצחו.

ראש העיר תן לשיר,
כתב: אורי אורלב, צייר:
יפתח אלון, מסדה, 1981,
32 עמ', מגוקד.

לכיתות הבינוניות

ילדי שכונה בירושלים מייסדים חבורה בשם "יד ליד" לא למטרות ריגול, משחקי בלשים ומלחמות אלא למטרות חיוביות כמו עזרה לזולת, נקיון השכונה ושתילת גינה. תוך כדי פעולתם הם קושרים קשרים מעניינים עם שכן תמהוני בשם חרפונסקי שסיפור חייו קשור לתולדות הארץ ונוגע ללב.

סוד המטמון, כתבה:
מאירה כרמי לניאדו,
צייר: פול בסקין, הוצאת
ש"י, 1981, 112 עמ'.

אגדות וסיפורים מהמדרשים בנושא עופות. תרנגול המושיע את רבי עקיבא, בשר אפרוחים למאכל כלה לפני חופתה, על מנת שירבה יופיה, הדוכיפת, זרזירים ופשושים, כל האגדות נכתבו בציון המקורות. הקריאה באגדות בכיתה בהקשר עם לימודי תנ"ך ספרות וטבע עשויים לגוון את הלימודים.

כלוב מלא עוף, ליקטה
וסיפרה: תקוה שריג,
צייר: אהרן שבו, עם
עובד, 1981, 24 עמ'.

שמונה סיפורים מחיי ילדים מסופרים בצורה מרתקת. בכל הסיפורים מובא גם הצד העצוב בחיי הגיבור, אולם גם הטרגיות שבחיים מועלית תוך איזון, באיכות ספרותית גבוהה. אין בסיפורים שמץ של התיילדות או נטיה להטפה דידקטית. יש מסר חינוכי והוא מוצא את ביטויו בדמויות ובאווירה שבה הן פועלות. הציורים תואמים יפה את האירוע שהם מתארים.

הצמיד של אופירה, כת-
בה: רבקה מגן, צייר:
שמואל כץ, עם עובד,
1981, 91 עמ'.